

Programma in Exseqviis Viri Nobilissimi Et Consvlmissimi Caroli Friderici

Koehler Iiris Disciplinarvm Doctoris P. P. In Academia Ienensis

Programma in Exsequiis Viri Nobilissimi Et Consultissimi Caroli Friderici

Koehler Iuris Disciplinarum Doctoris P. P. In Academia Ienensis

[Jena]

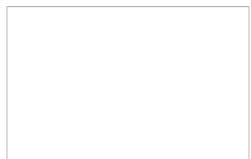
Bru#ckner, Wilhelm Hieronymus

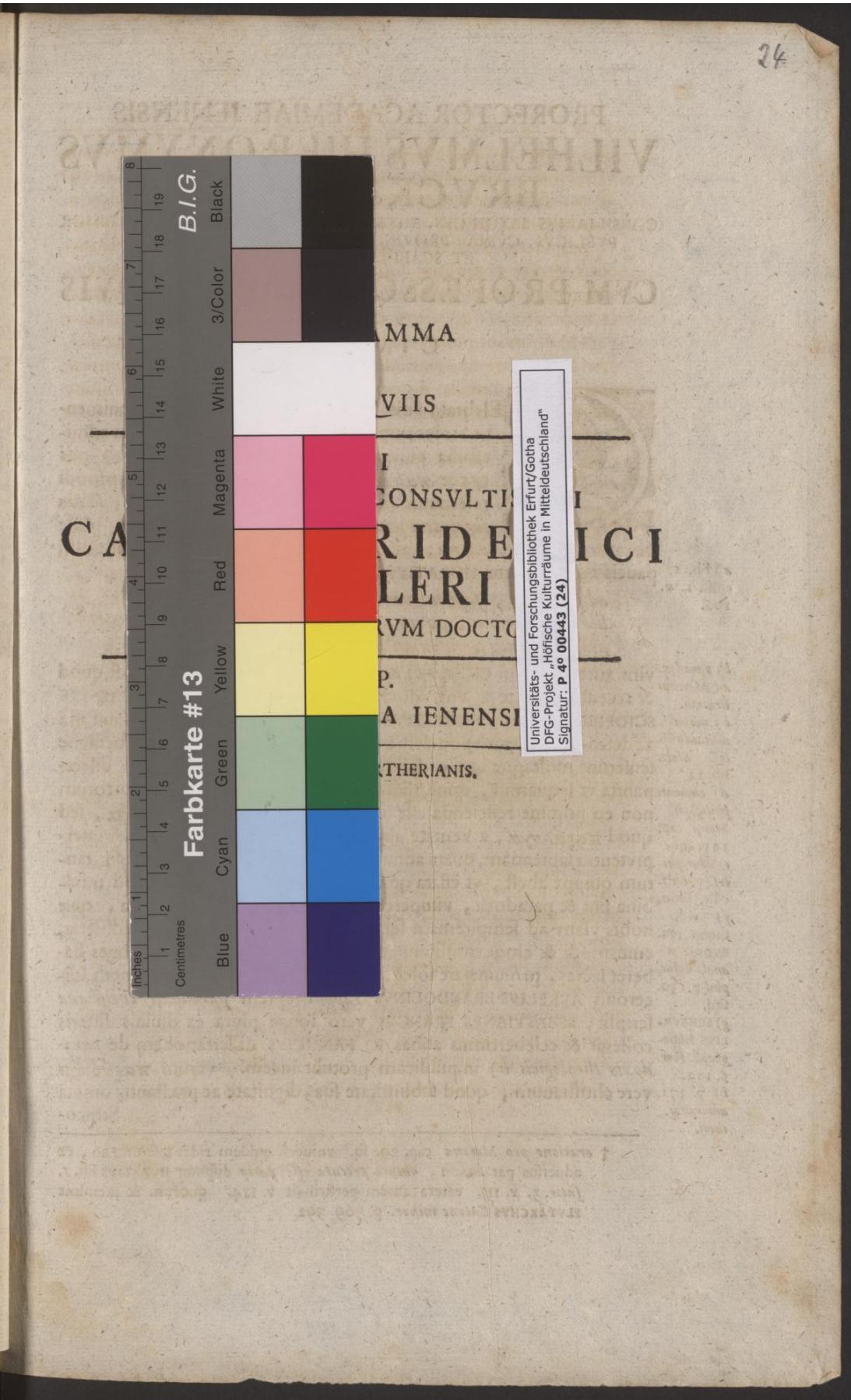
P 4° 00443 (24)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00000616

urn:nbn:de:urmel-c3d4bce4-01ca-453f-a0d8-de5caf20dd0a6-00000998-17

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Universitäts- und Forschungsbibliothek Erfurt/Gotha
DFG-Projekt „Höfische Kulturräume in Mitteleuropa“
Signatur: P 4° 00443 (24)

urn:nbn:de:urmel-c3d4bce4-01ca-453f-a0d8-de5caf20dd0a6-00000998-17

CHRISTIANUS
PROFESSOR OF THEOLOGY
IN THE UNIVERSITY OF JENA
CATHOLICOS OF THE CHURCH OF JENA

PROGRAMMA
IN
EXSEQVIIS

VIRI
NOBILISSIMI ET CONSULTISSIMI
CAROLI FRIDERICI
KOEHLERI
IVRIS DISCIPLINARVM DOCTORIS

P. P.
IN ACADEMIA IENENSI.

LITTERIS WERTHERIANIS.

urn:nbn:de:urmel-c3d4bce4-01ca-453f-a0d8-de5caf20dd0a6-00000998-21

PRORECTOR ACADEMIAE IENENSIS
VILHELMVS HIERONYMVS
BRVCKNERVS, D.

CONSILIARIVS SAXONICVS, ANTECESSOR, PANDECTARVM PROFESSOR
PVBLICVS, CVRIA PROVINCIALIS, FACVLTATIS IVRIDICAE
ET SCABINATVS ADSESSOR

CVM PROFESSORIBVS RELIQVIS

S. D.

C I V I B V S.

Elebrata satis sunt atque antiquis tradita monimen-
tis Stoicorum veterum effata, quæ quia sunt admi-
rabilia contraque opinionem omnium, ab ipsis
græce παράδοξα fuerunt adpellata, cuiusmodi
referuntur aqualia esse peccata & recte facta; solum
sapientem pulcrum esse ac diutinem, eundem posse
vocari regem, deo parem, ac quæ alia sunt. summam illorum

a) lib. I. paucis complectitur HORATIVS a)

epist. I. v. ad sumمام, sapiens uno minor est lone, diues,
106. liber, honoratus, pulcer, rex denique regum;
principie sanus, nisi cum pituita molesta est;

b) paradox. vim autem eorum CICERO b) non solum copiose interpretatus est, quod
ad Marcum & recentiori ætate a viris doctissimis IVSTO LIPSIUS c) & CASPARE
Brutum.

c) manu- SCIOPPIO d) item THOMA STANLEIO e) factum; sed & excusauit ista
duct. ad phi- ac defendit. t etenim non defuerunt, qui de hisce estatis haud benigne
los. Stoic. lib. II. senserunt multaque in illis desiderarunt. in qua sententiarum discre-
d) element. pantia ut sequamur, quod rectum est & verum, dicta hæc Stoicorum
philosoph. non eo nomine reiicienda esse censemus, quod sint παράδοξα, sed
Stoica cap. 125. sqq. quod παράδοξα, a veritate aliena contineant, etiam eiusmodi inter-
e) bistor. phi- pretentur lapientiam, quam adhuc nemo mortalis est consecutus. f) tan-
Brut. p. c17. tum quippe abest, vt estata quædam iisdem de caussis, quod mira-
edit. latin. bistor. bilita sint & paradoxa, vituperemus, vt ipsa cælestis doctrina, quæ
f) vid. summ. reu. nobis viam ad sempiternam felicitatem monstrat, paradoxa edisserat,
BVDEDEVN cuiusmodi & eloquentissimus CHRYSOSTOMVS, quum orationes ha-
anal. bistor. beret lacras, pronunciare solebat. g) quo circa ad imitationem Ci-
phil. p. 130. ceronis AVRELIVS BRANDOLINVS Lippus septem paradoxa christiana
sqq. scripsit; SEBASTIANVS FRANCVS vero longe plura ex diuinis litteris
LIVS biblio- collegit & celeberrimus abbas IO. FABRICIVS dissertationem de para-
graph. mor. doxis theologicis b) in publicam protulit lucem. verum παράδοξον
§. 112. b) p. 371. vere christianum, quod sublimitate sua, dignitate ac præstantia omnia
amoenissat.
theol.

Stoico-

t oratione pro Murena cap. 29. sq. vniuersa quidem ridet ipse CICERO, &
aduersus paradoxon, omnia peccata esse paria disputat HORATIVS lib. I.
satir. 3. v. 115. cetera autem perstrinxit v. 124. quorum & meminit
PLVTARCHVS Catone minor. p. 769. 792.

Stoicorum paradoxam longissime superat, est: ὁ πιστεύων εἰς ἡμέας, καὶ
 αποθάνει, ζήσει, QUI CREDIT IN ME, ETSI MORIATVR, VIVET, i) i)Jo. xi, 25.
 quod omnino ad τοφίαν θεῶν μυηγίαν τὸν αποκεκρυμένην, sa-
 pientiam dei in mysterio occultatam pertinet. k) namque quod Christus k) 1. Cor. ii,
 differat de eiusmodi morte, quam natura omnibus propoluit, ex eo pa-
 teret, quod occasione Lazari defuncti verba ista protulerit: nec voce
 ζητεῖται, vivet talem tantum vitam intelligat, quae in futura resurre-
 ctione restituenda, inde colligere possumus, quod dicta hæc in pro-
 fessione, quam hac in caussa ediderat Martha, οὐδα, ὅτι(αδελφός μου)
 αναστάται ἐν τῇ αναστάσῃ ἐν τῇ ἐπαγγέλᾳ, l) repoluerit, l) v. 24.
 adeoque haud obscure indicauerit, de præfenti quoque statu quædam
 adhuc esse obseruanda. m) asserit quippe salutis nostræ auctor, quod m) conf.
 mors piorum hominum, qui deo penitus iuncti sunt, speciem tan- OLEARIVM
 tum mortis præ se habeat; nec re ipsa, quando ipsis contingat discessus
 animi a corpore, mors possit appellari, quoniam non sit interitus, sed
 migratio quædam commutatioque vitæ felicioris, quæ per fidem in
 nobis coepta consummata est. quæ cælestis doctrina solido nititur
 fundamento. poenam enim, quam morte nostra soluere debebamus,
 christus quoque subiit, ac deo iudici iusto satisfecit, adeo ut nullam
 caussam aduersus pios habere possit: quocirca PAVLLVS n) dicit, n) 2. Tim. I,
 gratiam dei factam nunc esse conspicuam per apparitionem seruatoris no-
 stri Iesu christi καταστάσιος μὲν τὸν θανάτον, QUI EVANESCERE
 FECIT MORTEM, φωτίσαντος δὲ ζωὴν καὶ αὐθαγσίαν διάτεσταν εὐαγγελία,
 VITAM vero & INCORRUPTIBILITATEM in lucem produxit per euangeliū. † neque non hæcce doctrina omnibus, qui seruatorem suum
 sincera complectuntur fiducia, magna solatia, fomenta perturbatio-
 num mentis adfert, ut discessum ex hac vita in beneficio & gratia
 diuina numerent. prompti sunt & parati ad emigrandum, ac spe me-
 lioris vitæ, vitæ illius, quæ omni felicitate æterna & solida abundat,
 erecti mortis metu neutriquam perturbantur, id quod exemplo viri
 nobilissimi CAROLI FRIDERICI KOEHLERI iuris doctoris ege-
 gii illustrare possumus, in cuius funere hodie ultimum præstare officium
 decet. namque quum res seculi vanas esse & caducas videret, adeo
 que mentem ab illis plane abductam deo consecraret, amore in
 christum

† ex his iudicari potest de disputatione inter HERMANNVM ALEXANDRVM ROEL-
 LIVM & CAMPEGIVM VITRINGAM, celeberrimos theologos, quorum ille
 existimauit, quod etiam piis mors definita sit veluti pena, quod merito
 negauit VITRINGA, in cuius certaminis societatem venit quoque IACOBVS
 RHENFERDVS & MDCCII. edidit: *momentum controversie de morte cor-*
porali ponderatum & ad tollendas suspiciones & minuendas lites examina-
tum, de cuius controversia historia legi possunt BENTHEMIVS de statu ec-
*clesiarum & scholar. in Hollandia part. II. cap. 2. p. 102, sqq. & VITRINGA
 obsernat. sacr. lib. II. cap. 7. mors sane piorum in scripturis sacris ita de-
 scribitur, vt in ea haud quidquam, quod poenae rationem habeat, de-
 prehendatur, quando de Lazaro dicitur: ὁ Φίλος ἡμῶν κενούμησε. vbi
 nulla est peccati imputatio, ibi nulla est mors, quæ peccati stipendum
 est, Rom. vi, 23. conf. summe reu. IO. FRANCISCI BVDEI *institut. theol.*
*dogmatic. lib. II. cap. 3. §. 19. p. 645.**

christum & fiducia æterni beneficij discedere semper voluit, etiam
placido & composito animo discessit. natus ille est anno seculi supe-
rioris LXXXVIII. d. XLLL. mai. Altenburgi parente viro amplissimo
LAVENTIO KOEHLERO consule oppidi illius meritorum laude
conspicuo, ac matre MAGDALENA SIBYLLA CLAVDERIA vir-
tutum decore ornatissima. qui parentes simul ac de indole pueri
cognoscebat, nihil quidem negligenter faciendum rati, sed quum
opinione celerius de statione sua decederent, aliorum curis nobilissi-
mas educationis partes relinquebant. scholam Altenburgensem in-
dustriæ testem habuit & magistros vitæ & doctrinæ coluit enixe, inter
quos eruditos viros audivit & secessatus est WENZELIVM, FRISIVM,
STERNIVM, quorum fide atque institutione adiutus sensim ad
grauiora artium studia sese reddidit idoneum. igitur quum
ista cogitaret animo iurisque prudentiam amplecteretur, anno
MDCCVII. Lipsiam venit ac virorum omni laude abundantium
confiliis stetit, horumque disciplina cum philosophia maxime
SCHMIDII, RVDIGERI, BERNDII, tum iuris MENCKENIO,
RVM, PHILIPPI, OLEARII, MASCOVII in vario doctrinarum
genere tam ingenium, quam animum fixit præclare. nec vero nul-
lum virtutis atque industriæ tulit fructum. etenim anno MDCCXVII.
postquam egregium eruditionis specimen edidit, summos honores
petuit rite ac merito suo impetravit. proxime translacto anno huc
venit, sed inferiori corporis parte hydropis malo corruptus & supe-
riori phthisi laborans quum præuideret, nullam conualescendi spem
esse reliquit, ad cælestia sese contulit & postquam hora decretoria
ipsum mortalitatis iugo soluit d. XXII. april. in æternam transmigravit
patriam. reliquum est, CIVES, vt præsentia ac comitatu vestro
vltimum officii genus suscipiatis atque ad peragenda exsequiarum so-
lemnia hodie ab hora. conueniatis frequentes, P.P. sub acad.

sigill. d. xxx. mai. anno instauratæ salutis
MDCCXXIII.

